

Què esperes del nou llibre de Laura Gallego?

«Conten que no gaire lluny d'aquí, en un poble enfonsat en una vall, hi havia una noia. Un dia, la noia va entrar a l'única llibreria de la vila. L'estança era plena de llibres per les parets, sobre taules, apilonats en caixes... Una càlida i agradable olor de paper nou embolcallava la botiga. Els ulls de la noia brillaven en veure tots els volums, i ja podia sentir com aquí i allà hi havia històries que la convidaven a submergir-s'hi i perdre's entre les seves lletres. Un llibre cobert de punts brillants li cridà l'atenció...»

Així va ser com per primer cop va caure a les meves mans un llibre de la Laura, *Memòries d'Ildhun*. No vaig pensar mai que aquell llibre m'atraparia de la manera que ho va fer. Senzillament vaig fer com sempre, i em vaig dedicar a obrir la primera pàgina i llegir...

Després, van arribar les recerques de més llibres seus, descobrint a poc a poc tot allò que havia creat per a nosaltres, i sorprenent-me en cada història que llegia.

Més tard vindrien les presentacions dels llibres, les firmes, i l'emoció de conèixer aquella persona que admirava per haver aconseguit atrapar-me entre el paper i la tinta, en un món més enllà de la nostra realitat.

Penso que els millors llibres són aquells que, de seguida que els llegeixes, pots entrar-hi. Pots, per exemple, veure un drac daurat elevant-se davant teu i sentir el vent com et remou els cabells, o veure un àngel aixecant el vol i sentir la seva força, per a tornar per fi al lloc on li correspon.

La Laura, com altres autors, com la J.K. Rowling, la Maite Carranza o el Carlos Ruiz Zafón, han après a fer-ho, teixint amb paraules mes enllà del paper, en la nostra imaginació.

Ara un nou llibre ens descobreix una altra història. A penes he llegit el primer capítol ja m'he quedat amb ganes de saber la resta. Tinc el pressentiment que la Bipa i l'Aer no s'odiaran per sempre i que per fer realitat el somni del noi, s'hauran d'unir. Un palau de glaç... Em recorda inevitablement l'al·lusió a la ment de la Victòria com un palau de cristall transparent, però d'inimaginable bellesa.

Espero aquest llibre sigui tan captivador com els altres, i una mica llarg, perquè sinó l'acabo molt ràpidament i no tinc temps d'assaborir-lo.

Però sobretot, el que més espero és que em sorprengui i que no sigui la història que jo m'imagino, sinó una altra de diferent, única i inimaginable, que un cop més m'atrupi entre les pàgines, em faci gaudir i oblidar per un moment que existeix un altre món a part de les Coves i les seves tempestes de neu i glaç.

Moltes gràcies Laura, per regalar-nos el plaer de llegir.

Aina Martínez Zurita